

Hvorfor er ikke åndene farlige lenger?

//]]]]>]]>

Ingen sterke reaksjoner

Den dorske mottakelsen av Märtha Louises englebok står i påfallende kontrast til mellomkrigstidens voldsomme spiritismedebatter. Historiker Erling Sandmo tar for seg  ndetro f r og nå i en fin artikkel i [Bergens Tidende](#).

Artikkelens utgangspunkt er den såkalte [K ber-saken](#). Debatten rundt spiritistmediet Ingeborg K ber skapte på 1930-tallet et voldsomt engasjement, også hos fremtredende personer i norsk offentlighet. Johan Scharffenberg og Thomas Bonnevie var blant dem som fant det viktig   bekjempe den spiritistiske «overtroen».

Hos oss sitter Märtha Louise hos Skavlan og forteller om aura og om skolen der folk betaler for   få kontakt med englene sine. Vi andre ler og synes hun er sjarmerende. Ingen lo av Ingeborg K ber, skriver Sandmo.

Noe historien kanskje lærer oss, er at vi kan forstå mye av et samfunn ved   se på hvordan det reagerer på det som er virkelig merkelig. Som banke nder i Østfold – eller eks-prinsesser med engleskoler. Forfølgelsen av spiritistene handlet, all sin brutalitet til tross, om store sivilisasjonssp rsm l som politikk, religion og vitenskap.

//]]]>]]>

Spiritistmediet Ingeborg Køber sto i sentrum for en av de mest opphetede debattene i norsk mellomkrigstid.

Mens Ingeborg Køber vakte en voldsom harme, blir Märtha Louise møtt med knising.

Det vitner om at åndelighet er et helt marginalisert samfunnsfenomen, men kanskje også om at sunn fornuft ikke lenger er noe å bråke om.